(102)

هو الله

ای کنیز عزیز الهی مضمون نامه بدیع بود و مشحون باسرار محبت رب قدیم قرائت شد و بدرگاه احدیت تبتل و تضرع گردید که آنورقه منجذبه الی الله را هر دم بدرقه عنایت رسد و الطاف بی‌نهایت مؤید فرماید تا در میان اماء رحمن بفنون الحان ذکر یار مهربان نمائی و قلوب را بمغنا طیس عشق الهی مجذوب گردانی هر یک از ورقات را نفحه حیات دمی و بسبیل نجات رسانی و بمشاهده آیات بینات دعوت کنی فتح و نصرت الهیه الحمد لله دلها را بشور و وله آورده و در جمیع آفاق نار انجذاب مشتعل گشته و ابواب ملکوت گشوده و نفوس غافله متنبه گشته علم نفس و هوی منکوس شده و رایت نور و هدی بلند گشته از خدا خواهم و بعتبه مقدسه عجز و زاری نمایم که اماء رحمن در آنسامان چنان منجذب جمال الله گردند که ولوله در اقلیم اندازند و شعله بجان قریب و بعید زنند تا نفوس از جهان و جهانیان منقطع گردند و بجهان الهی تعلق یابند و بملأ اعلی دل بندند فیوضات نامتناهی خواهند و روی دلجوی دلبر آفاق جویند امة الله خانم ملک و امة الله فاطمه سلطان و امة الله حرم مرحوم عمو و امة الله فاطمه بیگم و امة الله صبیه ایشان و امة الله حرم آقا غلامعلی و امة الله هاجر خاتون و امةالله ملک سلطان و امة الله حرم آقا محمد هاشم و سائر اماء رحمان را کلا و طرا از قبل من تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار و علیک البهآء الأبهی (ع ع)